

[Aksel Larsen.]

ministerens tanke med hans lovforslag eller med lovforslaget, sådan som han oprindeligt ville have fremsat det. Jeg tror ikke, at handelsministeren behøvede at have inspirationer fra andre på den måde, som hr. Albertsen formoder det.

Jeg og mit parti er tilhængere af det, man godt kan kalde at liberalisere lukkeloven. Her vil jeg gå så vidt, at jeg vil sige, at man burde overveje — det er naturligvis en principiel betragtning — om vi overhovedet skal have en lukkelov i et land som Danmark, om den overhovedet er nødvendig, eller om man ikke kunne lade det, man i andre forbindelser med misbrugte ord kalder kræfternes frie spil, ordne det. Nu ved jeg godt, at det er brødløst at fremsætte forslag om totalt at ophæve enhver lukkelov i den givne situation, jeg tænker ikke på så revolutionerende skridt, men rent principielt er jeg ikke sikker på, at vi ad lovgivningens vej behøver at sige, hvornår man må holde åbent, og hvornår man ikke må holde åbent.

Den første lukkelov herhjemme, hvorfor fik vi den? Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. Vi fik den, fordi kirken havde indflydelse og ikke ville have, at folk handlede i kirketiden. Det var ikke af hensyn til de handlende, men man lavede en indskrænkning, fordi det nu passede i kirken kram. Det er blevet udbygget senere, og så har vi haft et par verdenskrige, hvor man på grund af elektricitetsmangel og brændselsmangel og af andre årsager indskrænkede åbningstiden for butikkerne. Jeg skal ikke gennemgå hele historien, for den finder man i bemærkningerne, og jeg kan ikke se, det er nødvendigt at have noget kommissionsarbejde til at kulegrave det yderligere. Derved er vi nået frem til den tilstand, vi har nu, og så bliver man stående derved. Pludselig synes en hel masse mennesker, at det, vi har, er dog vist godt, det har vi vænnet os til, og lad os endelig ikke tænke på at få det lavet om.

Ja, men jeg stiller alligevel spørgsmålet — og det er det samme spørgsmål, som handelsministeren har stillet ved at udarbejde sit lovforslag — om det ikke er på tide, vi tænker på at gå den anden vej og indføre friere tilstande, navnlig tage hensyn til forbrugerne, men for øvrigt også tage hensyn til de butikshandlende, som i hvert fald ef-

ter min overbevisning ikke kan være tjent med de stramme rammer, vi har nu.

Det er klart, at forbrugerorganisationerne anbefaler en liberalisering af lukkeloven. Det er mindre klart og mindre forståeligt, at der kom så heftige protester fra kredse af butikshandlende og fra Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund.

Jeg har på adskillige offentlige møder haft diskussion om dette spørgsmål. Jeg er blevet mødt med spørgsmål fra forsamlingen om, hvad jeg mener om lukkeloven, og jeg har sagt, at jeg synes, det er godt, vi har en handelsminister, som vil liberalisere den. Så er det naturligvis sket, at der er kommet afbrydere, der har sagt det samme, som der står her i en henvendelse, jeg har modtaget fra Erhvervsforeningen for handel, håndværk og industri i Hellebæk, Ålsgårde, Apperup og omegn, hvor man siger, at man finder det urimeligt

„at forlænge de butikshandlendes arbejdstid med 1/2 time på de fire uge-hverdage“

og

„at forlænge de butikshandlendes arbejdstid med 1 time på en femte af ugens hverdage.“

Ja men dette bygger på en total misforståelse. Jeg har i hvert fald ikke læst lovforslaget sådan, at det straffes med bøde, tugthus, fængsel, eller hvad ved jeg, hvis man ikke holder åbent så og så længe. Jeg tror, at en lukkelov er en lov om, hvornår man ikke må holde åbent. Når jeg har mødt det på offentlige møder, hvor jeg også har været ude for tilråb, om det da betyder, at nu skal de handlende og butikspersonalet stå i butikken 24 timer i døgnet, så har jeg svaret jævnt og bramfrit: nej, I må lukke alle døgnets 24 timer, hvis I vil, ingen forpligter jer til at holde åbent. Det er jo det, der er sagen. Derfor er der ingen lov, der vil forlænge de butikshandlendes arbejdstid med hverken en halv eller en hel time, det bestemmer de selv. Jeg tror, halvdelen af Københavns bagere har lukket om søndagen, og de, der ikke har lukket om søndagen, har lukket om mandagen; det står ikke i loven, at de skal holde lukket, men de gør det alligevel. De har fundet ud af, at de kan dele det imellem sig; de kan træffe aftaler om det. Og som det er dér, er det i mange andre brancher; sådan er det også i mange